

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Matth. 24. v. 13. Quilibet sibi velificat, nihil passurus super contritione Joseph, Amos 6. v. 6. Quod si fortè cui manus porrigitur, id subindè ei exprobratur: Verùm id ipsum improbatum à Siracide, cap. 20. v. 13. seqq. & cap. 42. v. 27. Agnoscamus potius, nos pro virili proximo ad ferendum obstrictos esse: & hoc debitum nullis beneficiis, quantacunque sint,

compensari posse. Hoc qui rectè secum perpendit exprobrationis iniquæ facile obliviscetur. Cum enim feceritis omnia, inquit Christus, quæ præcepta sunt vobis, dicit: Servi inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus, Luc. 17. v. 10. Hic finem facimus, Deo sit laus & gloria in æternum,
Amen!

DOMINICA VI. POST TRINIT.

Evangelium Matth. 5. v. 20 -- 27.

EXORDIUM.

DE Messia prædictum est: Ipse erit quasi ignis conflans, & quasi sapo fullonum: & sedebit constans & emundans argentum, Mal. 3. v. 2-3.

In hoc vaticinio officium Messie haud inconcinnè nobis depingitur,

1. *Sub imagine fabrorum.* Ipse quasi ignis conflans. Sicut igitur aurifaber ignem adhibet, quo aurum & argentum purgat, ut à scoris separetur, ita & Servator duplici igne utitur, quando filios Levi, h. e. populum suum peculiarem purgaturus est: Primò *ignem lucis*: nunquid non verba mea sunt, quasi ignis, dicit Dominus, Jer. 23. v. 29. Utique quasi ignis, consumens ligna, scænum & stipulas, h. e. inventa hominum, quando illa Ecclesiæ obrudi volunt. Deindè *ignem crucis*, quando fideles suos in furno afflictionis excoquit, ut electos eos faciat, Esa. 48. v. 10. & fidem eorum probat, ut multò pretiosior sit auro,

quod perit, quod per ignem probatur, 1. Petr. 1. v. 7.

2. *Sub imagine lotorum*: erit enim ut sapo fullonum. Lutherus expressit: *wie die Seiffe der Wäscherin*. Sicut igitur lotrices saponem & alia media habent, quibus linteam mundant, & maculas eluunt: Ita & Christus saponem verbi sui, Pharisæicas traditiones, quibus legem depravarant & maculaverant, iterum eluit & purgavit, ut jam sciamus, non sufficere obedientiam externam, sed cor cum omnibus interioribus affectibus & concupiscentiis purgandum esse, si legi Dei satisfieri debeat. Hoc in nostris naturalibus viribus non consistit, idè de alia justitia circumspiciamus, quam Christus nobis acquisivit, qui est finis legis, ad justitiam omni credenti, Rom. 10. v. 4.

Hoc ipsum inculcat in prælecta Pericope, ad discipulos suos inquit: Nisi abundaverit justitia vestra plus quam Scribarum

barum & Phariseorum, non intrabitis in Regnum caelorum. Deinde reformationem instituit, ostendens nobis, quomodo lex intuenda sit, non modò superficialiter, sed tanquam regula & norma, ad quam non modò verba & opera nostra: sed & interiores cordis affectus & cogitata conformemus.

Videbimus nunc

I. *Triplicem Querelam.*

II. *Triplicem Medelam.*

III. *Triplicem Cautelam.*

J. J.

Exegetis.

DE officio Spiritus sancti elenchitico ait Servator ad discipulos suos: Arguet mundum de peccato, & de justitia, & de judicio. De peccato quidem, quia non crediderunt in me. De justitia verò, quia ad Patrem vado, & jam non videbitis me. De judicio autem quia Princeps hujus mundi jam judicatus est, Johan. 16. v. 8. 11.

Hoc quomodo intelligendum sit, alibi expositum est, Jam ansam nobis suppediat prælecta Pericope, ut de secundo muneris elenchitici membro dicamus, ubi de Spiritu sancto memoratur, quod mundum arguturus sit de justitiâ. Hæc Pharisæica fuit justitia, quâ multi in cælum pervenire satagebant, negligentes interea justitiam, quam nobis Christus per abitum suum ad Patrem peperit. Propterea sine vero excidunt, nec intrare in Regnum caelorum possunt.

Querela respicit

1. *Phariseorum copiam,* qui propriæ justitiæ confidentes, hoc ipso amittunt justitiam, quæ coram Deo valet, hinc Servatori placent, ideò inquit ad discipulos: Nisi abundaverit justitia vestra, plus, quàm Scribarum & Phariseorum, non intrabitis in Regnum caelorum.

Pharisei erant separatores, qui in se confidebant, quod essent justii, & adspernabantur cæteros, Luc. 18. v. 9. unde & à Paraz, h. e. divisit, denominantur, hinc si Pharisæum nominas, idem est, ac si sectarium eum voces, siquidem expressè Paulus hunc ordinem sectam vocat, Act. 26. v. 3.

Tales Separatores hodiè tenus adhuc multi occurrunt, non modo inter Monachos in Papatu, ubi unus plus mereri satagit quàm alter: sed & inter nos incommuni vitâ, ubi hypocritarum multi inveniuntur, qui de malitiâ & injustitiâ, quæ ubique invaluit, conqueruntur, & ipsi palam aliis in malitiâ & injustitiâ præcipiunt: hæc generatio est, quæ sibi videtur munda, & tamen non est lota à sordibus suis, Prov. 30. v. 12.

Oprimè verò hodièrni Jesuitæ cum Pharisæis comparari possunt.

Illi orti sunt tempore Maccabæorum Anno Mundi 3690. & ita paulò ante adventum Christi in carnem. Hi vero Anno Christi 1540. & ita paulò ante diem ultimum, ubi Christus redibit ad judicandum vivos & mortuos, Act. 10. v. 42.

Illi optimi legis Interpretes videri volebant, re ipsa verò erant pessimi depravatores ejusdem, unde Christus ratione fermenti Pharisæorum fideliter nos præmonet, Matth. 16. v. 6. hi verò & ipsi aliis se

yy

præ-